

1982 APR 8

SZÓT KÉR AZ OLVA

Kellemesebb környezetben

A főváros rendjéről, tisztaságáról

Hazánkba járó külföldiek gyakran az elragadtatás hangján szólnak Budapest szépségéről, kedvező és szerencsés fekvéséről. A Duna gyöngyének is nevezik. A sok dicsérő és elismerő szó közé azonban bírálat is vegyül. Akik betekintenek a mellékutcákba, jobban szemügyre veszik a lakóházak rengetegeit, észreveszik a hibákat is. Különösen a belvárosi lakóházak elhanyagoltak, hullik róluk a vakolat, s a tisztaság is sok kívánnivalót hagy maga után. Ezekről a gondokról, sikeresen elvégzett feladatokról olvasóink is gyakran írnak szerkesztőségünknek.

A lakosság közreműködésével

„Csepelen hagyománya van a tavaszi városépítő társadalmi munkának — tájékoztat Razsovich József, a kerületi tanács elnökhelyettese. — A tavaszi társadalmi munka java része a március 20-án rendezett kommunista műszakkal lezárult. E napon olyan sikereket értünk el, amire magunk sem számítottunk. Ez bizonyára annak is köszönhető, hogy a tanács műszaki osztálya rendkívül előrelátóan és gondos szervező munkával megteremtette a műszaki feltételeket. A kitűzött napon gondosan előkészített munkaeszközök, anyagok és hozzáértő munkavezetők várták a jelentkezőket. Bizonyos, hogy sokan látták azt is, milyen igyekezettel ásák ki jó előre az elültetendő növények gödreit. Tény az, hogy 1800 személyt vártunk, s pontosan 2050-en jöttek el.

A kerületben e napon több jelentős parkfelújítás és parképítés történt. Most nyerte vissza értékét a Csillagtelep közepén levő, elhanyagolt, szinte teljesen elpusztult tér: másfél száz ember dolgozott itt, csupán a park berendezése maradt hátra. A Kosuth Lajos u. 88—90—92. számú három épület lakói pedig teljesen önállóan építettek meg egy gyermekjátszóteret egy kihaszíratlan, rendezetlen területen. Még a játszókörökről is maguk gondoskodtak. A fiatalok is szépen helytálltak: a Szikratávíró emlékmű környezetét a csepeli iskolások tették rendbe, mintegy ötven fiú és lány jelentkezett erre a munkára.

A legnagyobb „fegyverténynek” azonban a Királymajor mellett levő, a Duna-parton fekvő leendő szabadidőpark megalapozását könyvelhetjük el. Ezt a kopár területet nemrégiben még építkezési törmelék csúfította el. Most ezen a 3,8 hektáros szabad térségen szemmel látható jelek árulják el, milyen csodálatos pihenőhely várja itt 1985-re a csepelieket. A 30—40 millió költsé-

get igénylő létesítményt csakis közös erővel valósíthatjuk meg, mert ennyi pénze nincs a tanácsnak. Az első nagy lépést a Fővárosi Kertészeti Vállalat segítségével tettük meg: a közelmúltban díjmentesen elkészítették a park komplett tervdokumentációját, ennek alapján fogtak hozzá a társadalmi munkások az építéshez március 20-án. A „Csepel tüdejének” szánt parkban a földmunka 90 százalékban elkészült. Rengeteg fát s mintegy 2000 cserjét ültettünk el. A terrendezés is javarészt megtörtént. S ami a legfontosabb: a növények védelmét szolgáló locsolóhálózat gerincvezetéke a földbe került. Dicséret illeti a Csepel Vas és Féművek dolgozóit, ők vállalták a munka dandárját és az anyagot is ők teremtették elő. A további munkákat az alapfeladatok elvégzése után már folyamatosan végezzük. A park terve valóban lelkesítő: szánkódomb, különféle sportpályák kicsiknek és nagyoknak, játszóterek, pihenőzugok várják a csepelieket.

Az eddig végzett társadalmi munka értéke 600 ezer forint. De sokkal több e vállalásnak az eszmei haszna: tovább erősödik a kerületi szervek és a lakosság kapcsolata.”

Gondot a terek őrzésére

„Szinte mesterségesen csúfítjuk fővárosunkat — állapítja meg Blazsek Andor (Budapest) IX. kerületi tanács tagja. A Mester utca és Liliom utca sarkán vagy három esztendeje lebontották a Liliom éttermet. Erre bizonyosan volt oka a vállalatnak. A bontást azonban nem fejezték be, a maradványokat ott hagyták, a tetőszerkezet néhány gerendája meredezik a megmaradt falakon.

A tanácsnál ezt már több alkalommal jeleztem, de jóformán figyelembe se vették. Bánt, hogy a lakosság választott képviselőjének a szavát a tanácsnál nem tartják fontosnak, holott jogos kívánalmat

tolmácsolok, amikor az említett példát hozom szóba. A kerületi tanácsnak nem volna szabad túrnie a városképet rontó felemás munkát, köteleznie kellene a Dél-Pesti Vendéglátóipari Vállalatot a bontás maradványainak eltüntetésére.

Fontosnak tartom a fővárost szépítő, ápoló, gondozott terek gondosabb őrzését is. A Tinódi-park most öltözik új köntösbe. Azelőtt kovácsoltvas kerítéssel, kapuval ellátott, ápoló park volt. A Petőfi-híd építése során több vállalat felvonulási területnek használta. Első ténykedésük az volt, hogy kidöntötték a kerítést, amelyet azután a környékbeliek szét-hordtak. Rongálásukat a felelőtlen fiatalok folytatták. Ezért volt szükség a park teljes felújítására. A Fővárosi Kertészeti Vállalat rengeteget költ erre a munkára. Mi a biztosíték azonban arra, hogy a sok pénz, amibe a felújítás kerül, nem megy-e veszendőbe? A parkok őrzése máig sincs megoldva. A társadalmi munkában vállalt őrzés nem hozza meg a kívánt eredményt, ezeknek az öröknek nincs hatáskörük fellépni a rongálók ellen. Gondolnodni kellene jó megoldáson. A parkőrök díjazására kifizetett összeg bizonyosan töredéke lenne az okozott kár forintértékének. Úgy látszik, a parkok rongálói ma még szabadon garázdálkodhatnak.”

Gazdái lehetnének

„A lakóházak tisztasága gyakran sok kívánnivalót hagy maga után, nem beszélve az állagmegóvási mulasztásokról — kezdi levelét Gálffy Pál (Budapest). — Felvetődik a kérdés: nem volna-e helyes az állami lakóházak állagmegóvásának ellenőrzését a lakóközösségekre bízni? Ez esetben igazi gazdái lennének az épületeknek, mert hisz a lakók örülnek, ha minden rendben van egy lakóházban, s ha hiba van, azt igyekeznek elhárítani.

Lakóházunkban, a Fő u. 7-ben nagyjavítást végeztek. A teljesen jó, kétszárnyas ajtókat lelketlenül kidobták. Ezek az ajtók a több mint négyméteres magasságú helyiségekhez voltak méretezve. Ezek helyett két méter magas kétszárnyú ajtókat tettek be. Így a szobák valóságos raktár benyomását keltik az alacsony ajtók miatt. Ugyanitt az egyik lakásban a nagy fürdőszobából szobát ké-

peztek ki. Ez nem lenne baj, de a konyhát úgy alakították ki, hogy egy keskeny kis helyiségbe szerelték be a gázt és ennek a konyhának három ajtaja és egy ablaka van. Bútor már nem fér bele. Hát hogy lehet akkor használni a helyiséget? A háromszobássá lett lakásban a fürdőszobát is kicsire tervezték. Ugyanitt a parkettát kétszer is fel kellett szedni. A teljes átépítés után viszont leszakadt a folyosó, mivel a fagerendák cseréjét senki nem ellenőrizte. Ugyancsak renoválás után bontották ki a folyosón a falat, az illetékesek ekkor rendelték el a világítótestek felszerelését. A munkálatok elvégzése után azonban a bontás- és vésés nyomait nem javították ki. Lakóházunk emiatt egyáltalán nem olyan, mint egy frissen rendbe hozott, megújított épület. A jelekből úgy látom, a tatarozást elrendelő vállalat nem ismeri eléggé a felújítandó épületeket, ezért nem tudja felmérni, hogy a berendezések mennyire használódtak el, s a munkálatok során milyen javítási való, rejtett hibák adódnak elő. A Fő u. 9. sz. háznál hasonlóan sok hibával vették át a nagyjavítást.”

Felújításra várnak

„Gyakran szó esik mostanában a belvárosi lakóházak felújításának szükségességéről — írja dr. Bócsa István kutatóintézet munkatárs. — Sajnos ez a munka nagyon lassan halad, a lakóházak állaga romlik, nem is szólva arról, hogy sok helyütt a lakóházak közel 40 év óta nincsenek rendbe hozva. A Belvárosnak a tengelyét képező 3 párhuzamos utcában legalább 60—80, azonnali tatarozásra szoruló ház várja hiába, hogy hozzányúljanak végre, legalább kívülről.

A főváros elhanyagoltságának másik oka a sivár kinézésű foghíjak. Majdnem negyven évet kellett várni a Roosevelt tér és az Eötvös tér üres telkeinek beépítésére. Hány évtizednek kell elteltie, hogy az Astoriával szembeni üres telek, a Rákóczi úton levő két hatalmas foghíj és a Baross téri üres telek beépüljön? Én a földszintes házakat is foghíjknak tekintem, a VIII. kerület szanálódó részétől függetlenül, a főútvonalakon az egyemeletes házak is foghíjak, mert rontják a városképet, és fokozzák a kihaszíratlanságot. A lap cikkeiben azt olvasom: nincs rá vállalkozó. A Belváros rekonstrukciója szerintem nem vállalkozás kérdése, ezt határozatlan kellene elrendelni, és az országépítő munka részeként kezelni.”